

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ในครั้งนี้ ได้มาจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากร ๕ กลุ่ม คือ

๑. จากคำตอบแบบสอบถามของครูประจำชั้น ๘๘ คน และคำตอบแบบสัมภาษณ์ ๓๐ คน (เป็นครูประจำชั้นกลุ่มเดียวกัน)
๒. จากคำตอบแบบสัมภาษณ์ของนักเรียนที่ขาดเรียน จำนวน ๓๐ คน
๓. จากคำตอบแบบสัมภาษณ์ของผู้ปกครองนักเรียนที่ขาดเรียน จำนวน ๓๐ คน
๔. จากคำตอบแบบสัมภาษณ์ของนักเรียนที่ออกกลางคัน จำนวน ๓๐ คน
๕. จากคำตอบแบบสัมภาษณ์ของผู้ปกครองนักเรียนที่ออกกลางคัน จำนวน ๓๐ คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งออกเป็น ๕ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียนที่ขาดเรียนและออกกลางคัน

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์สาเหตุและสาเหตุความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากคำตอบของครูประจำชั้นที่ตอบแบบสอบถามและให้สัมภาษณ์

ตอนที่ ๓ แสดงผลการจัดลำดับความสำคัญของสาเหตุการขาดเรียนและการออกกลางคัน ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่มและรวมกันทุกกลุ่ม

ตอนที่ ๔ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียนและการออกกลางคัน

ตอนที่ ๕ ปัญหาและความคิดเห็นที่ได้มาจากคำตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิดและจากการบันทึกเพิ่มเติมลงในแบบสัมภาษณ์

รายละเอียดของแต่ละตอนปรากฏดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียนที่ขาดเรียนและออกกลางคัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการทราบสภาพทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียนที่ขาดเรียนและนักเรียนที่ออกกลางคัน ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ได้มาจากคำตอบแบบสอบถามของครูประจำชั้น จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่ขาดเรียน นักเรียนที่ออกกลางคันและผู้ปกครองของนักเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม ผลของการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

๑. คำตอบที่ได้จากครูประจำชั้นเพียงกลุ่มเดียว

เพศของนักเรียนที่ขาดเรียนและออกกลางคัน จากคำตอบแบบสอบถามของครูประจำชั้นพบว่า ครูประจำชั้นส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๕๖.๒ เห็นว่า นักเรียนที่ขาดเรียนมีเพศชายมากกว่าเพศหญิง แต่ครูประจำชั้นกลุ่มเดียวกันนี้ ส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๔๓.๘ เห็นว่านักเรียนที่ออกกลางคันมีเพศหญิงและเพศชายจำนวนเท่า ๆ กัน

๒. คำตอบที่ได้จากครูประจำชั้น นักเรียนที่ขาดเรียน นักเรียนที่ออกกลางคันและผู้ปกครองของนักเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม

ก. ความคิดเห็นตรงกัน

๑. ที่ตั้งของบ้านนักเรียนที่ขาดเรียนและออกกลางคัน จากคำตอบแบบสอบถามของครูประจำชั้นพบว่า ครูประจำชั้นส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๗๗.๕ เห็นว่าบ้านของนักเรียนที่ขาดเรียนตั้งอยู่ใกล้กับโรงเรียน ซึ่งตรงกับข้อเท็จจริงที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่ขาดเรียน และผู้ปกครองที่พบว่า นักเรียนที่ขาดเรียนส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐ อาศัยอยู่ใกล้กับโรงเรียน และครูประจำชั้นส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๗๑.๕ เห็นว่าบ้านของนักเรียนที่ออกกลางคันตั้งอยู่ใกล้กับโรงเรียน ซึ่งตรงกับข้อเท็จจริงที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่ออกกลางคัน และผู้ปกครองที่พบว่านักเรียนที่ออกกลางคันส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๘๖.๗ อาศัยอยู่ใกล้กับโรงเรียน

๒. ลำดับที่ในการเป็นบุตรของนักเรียนที่ขาดเรียนและออกกลางคัน

จากคำตอบแบบสอบถามของครูประจำชั้นพบว่า ครูประจำชั้นส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๗๓.๐ เห็นว่านักเรียนที่ขาดเรียนไม่ได้เป็นบุตรคนแรกหรือคนสุดท้าย ซึ่งตรงกับข้อเท็จจริงที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่ขาดเรียนและผู้ปกครองที่พบว่า นักเรียนที่ขาดเรียนส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ

๒๐.๐ ไม่ได้เป็นบุตรคนแรกหรือคนสุดท้าย และครูประจำชั้นส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๗๓.๕ เห็นว่านักเรียนที่ออกกลางคันไม่ได้เป็นบุตรคนแรกหรือคนสุดท้าย เช่นเดียวกับนักเรียนที่ขาดเรียน ซึ่งตรงกับข้อเท็จจริงที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่ออกกลางคัน และผู้ปกครองที่พบว่า นักเรียนที่ออกกลางคันส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๘๖.๗ ไม่ได้เป็นบุตรคนแรกหรือคนสุดท้าย

๓. จำนวนพี่น้องของนักเรียนที่ขาดเรียนและออกกลางคัน จากคำตอบแบบสอบถามของครูประจำชั้นพบว่า ครูประจำชั้นส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๕๐.๖ เห็นว่านักเรียนที่ขาดเรียนมีพี่น้องจำนวน ๔ - ๕ คน ซึ่งตรงกับข้อเท็จจริงที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่ขาดเรียน และผู้ปกครองที่พบว่า นักเรียนที่ขาดเรียนส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๘๖.๗ มีพี่น้องจำนวน ๔ - ๕ คน และครูประจำชั้นส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๘๓.๕ เห็นว่านักเรียนที่ออกกลางคันมีพี่น้องจำนวน ๔ - ๕ คน ซึ่งตรงกับข้อเท็จจริงที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่ออกกลางคันและผู้ปกครองที่พบว่า นักเรียนที่ออกกลางคันส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๘๖.๗ มีพี่น้องจำนวน ๔ - ๕ คน เช่นเดียวกับนักเรียนที่ขาดเรียน

๔. อาชีพของบิดามารคานักเรียนที่ขาดเรียนและออกกลางคัน จากการสัมภาษณ์นักเรียนและผู้ปกครองพบว่า บิดาของนักเรียนที่ขาดเรียนส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐ เป็นกรรมกร มารดาของนักเรียนที่ขาดเรียนส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๘๖.๗ เป็นกรรมกร เช่นเดียวกับบิดา บิดาของนักเรียนที่ออกกลางคันส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๗๐.๐ เป็นกรรมกร เช่นเดียวกับบิดาของนักเรียนที่ขาดเรียน แมมารดาของนักเรียนที่ออกกลางคันส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐ ทำงานบ้านหรือไม่มีงานทำ

ข. ความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน

จากคำตอบแบบสอบถามของครูประจำชั้น จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่ขาดเรียน นักเรียนที่ออกกลางคันและผู้ปกครองของนักเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม พบว่า ครูประจำชั้นมีความคิดเห็นไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนและผู้ปกครองในบางเรื่อง ดังได้แสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑. ความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนและผู้ปกครอง

<p>ความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่ได้จากการ ทบทวนแบบสอบถาม</p>	<p>ข้อเท็จจริงที่ได้จากการสัมภาษณ์</p>
<p>๑. ครูประจำชั้นส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๕๓.๕ และร้อยละ ๕๒.๘ ตามลำดับ เห็นว่าบิคาภิยมารคาของนักเรียนที่ชากเรียนและนักเรียนที่ออกกลางคัน แยกกันอยู่</p> <p>๒. ครูประจำชั้นส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๔๔.๕ และร้อยละ ๔๕.๔ ตามลำดับ เห็นว่านักเรียนที่ชากเรียนและนักเรียนที่ออกกลางคันอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารคาเพียงฝ่ายเดียว</p>	<p>๑. นักเรียนที่ชากเรียนและนักเรียนที่ออกกลางคัน ส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓ และ ๗๓.๓ ตามลำดับ พบว่าบิคาภิยมารคา ยังอาศัยอยู่ด้วยกัน</p> <p>๒. นักเรียนที่ชากเรียนและนักเรียนที่ออกกลางคัน ส่วนมากซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓ และ ๗๓.๓ ตามลำดับ อาศัยอยู่กับบิดาและมารคา</p>

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากคำตอบของ
ครูประจำชั้นที่ตอบแบบสอบถามและที่ให้สัมภาษณ์

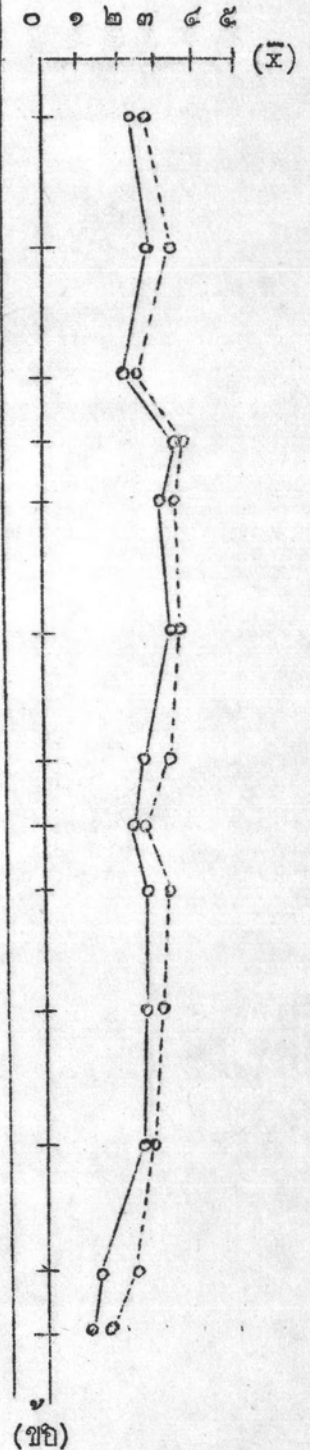
การวิเคราะห์ในตอนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการดูแนวโน้มของคำตอบซึ่งได้มาจาก
ครูประจำชั้นโดยวิธีให้ตอบแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์

ตารางที่ ๒ ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามความคิดเห็นของ
ครูประจำชั้นที่ตอบแบบสอบถามและที่ให้สัมภาษณ์ ทั้หมดสาเหตุ
การขาดเรียน

ข้อ	ข้อความ	ครูที่ตอบแบบสอบถาม		ครูที่สัมภาษณ์	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๑	นักเรียนต้องช่วยครอบครัวหา รายได้	๓.๑๕๕	๑.๕๘๕	๓.๕๐๐	๑.๒๘๐
๒	นักเรียนต้องอยู่บ้านเพื่อช่วย เลี้ยงน้อง	๓.๐๕๖	๑.๑๕๐	๒.๕๖๗	๑.๐๖๖
๓	นักเรียนไม่มีเงินค่ารถหรือค่า อาหารมาโรงเรียน	๒.๐๘๐	๑.๔๘๗	๒.๖๐๐	๑.๔๕๓
๔	นักเรียนขาดแคลนเสื้อผ้า ที่จะใส่มาโรงเรียน	๑.๗๖๑	๑.๒๖๓	๑.๕๓๓	๐.๕๐๗
๕	บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ขาดการเอาใจใส่	๔.๑๖๒	๑.๐๖๐	๔.๓๖๗	๐.๗๑๘
๖	บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ตามใจนักเรียน	๓.๒๕๗	๑.๒๘๒	๓.๑๖๗	๐.๘๗๔

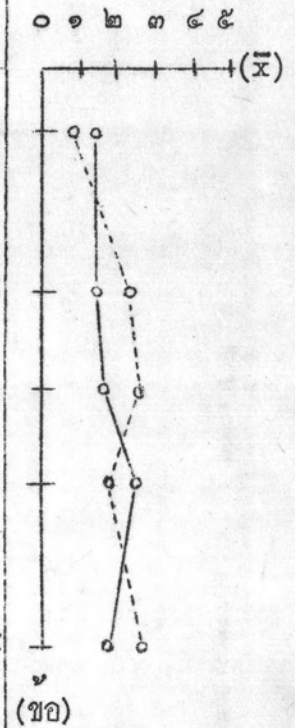
ตารางที่ ๒ (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ครูที่สอบแบบสอบถาม		ครูที่สัมภาษณ์	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๗	นักเรียนต้องย้ายที่อยู่ใหม่คามครอบครัว	๒.๒๓๐	๑.๓๕๓	๒.๗๐๐	๑.๐๘๘
๘	บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้เรียน	๒.๖๒๘	๑.๒๑๘	๓.๒๓๓	๑.๑๐๘
๘	นักเรียนมาอยู่เสมอ	๒.๐๑๑	๑.๑๖๐	๒.๒๖๗	๑.๐๘๑
๑๐	นักเรียนคบเพื่อนगेเร	๓.๔๓๘	๑.๑๘๘	๓.๔๐๐	๑.๑๓๓
๑๑	นักเรียนมีความประพฤติไม่เหมาะสม	๓.๑๘๕	๑.๓๓๘	๓.๓๓๓	๑.๑๘๘
๑๒	นักเรียนไม่สนใจการเรียนหรือสนใจน้อย	๓.๓๘๒	๑.๒๑๑	๓.๔๓๘	๑.๐๕๐
๑๓	นักเรียนเบื่อหน่ายการเรียน	๒.๗๐๘	๑.๓๖๗	๓.๒๖๗	๐.๕๐๗
๑๔	นักเรียนสอบตกซ้ำชั้น	๒.๓๘๖	๑.๓๐๘	๒.๖๖๗	๑.๑๑๒
๑๕	นักเรียนเรียนไม่เก่ง ผลการเรียนไม่ดี	๒.๗๕๐	๑.๔๓๒	๓.๑๓๓	๑.๐๐๘
๑๖	นักเรียนอ่านหนังสือไม่คอยออกและ/หรือทำเลขไม่คอยได้	๒.๗๘๒	๑.๔๕๐	๓.๐๖๗	๐.๘๕๘
๑๗	นักเรียนอยากทำงานมากกว่าเรียน	๒.๖๒๕	๑.๔๑๒	๒.๗๐๐	๑.๓๖๘
๑๘	นักเรียนไ้งานทำ	๑.๖๕๐	๑.๓๑๕	๒.๓๖๗	๑.๓๕๑
๑๙	นักเรียนติดยาเสพติด	๑.๒๐๒	๑.๑๕๘	๑.๖๐๐	๐.๕๓๒

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ครูที่ตอบแบบสอบถาม		ครูที่สัมภาษณ์	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๒๐	นักเรียนเป็นผู้ที่มีอายุมากกว่าเพื่อน ๆ ในชั้นเดียวกัน	๑.๕๘๐	๑.๒๒๖	๐.๕๐๐	๑.๐๒๕
๒๑	นักเรียนไม่ชอบครูที่สอน	๑.๕๐๖	๑.๒๗๑	๒.๑๓๓	๑.๐๐๘
๒๒	นักเรียนถูกครูลงโทษอยู่เสมอ	๑.๗๔๒	๑.๓๓๖	๒.๔๖๗	๐.๖๘๑
๒๓	นักเรียนเป็นเด็กที่มีปัญหา แต่ครูไม่เข้าใจหรือเข้าใจน้อย	๒.๑๓๖	๑.๒๔๓	๑.๖๐๐	๑.๐๓๗
๒๔	ครูประจำชั้นและโรงเรียนไม่ได้ติดตามเมื่อนักเรียนขาดเรียน	๑.๖๗๔	๑.๒๗๗	๒.๑๐๐	๑.๐๕๔

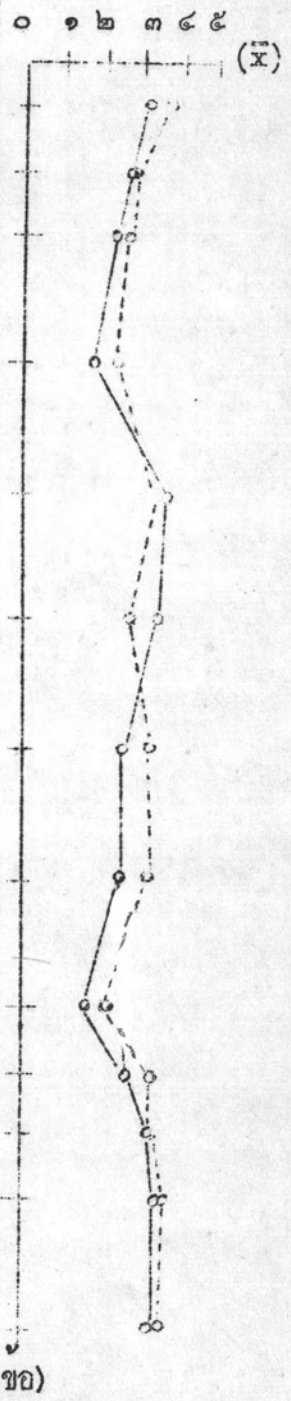
— ค่า \bar{X} ของครูที่ตอบแบบสอบถาม
 --- ค่า \bar{X} ของครูที่สัมภาษณ์

จากตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งได้มาจากค่าตอบของครูประจำชั้นที่ตอบแบบสอบถามและให้สัมภาษณ์ที่มีความคิดเห็นต่อสาเหตุ การขาดเรียนมีค่าอยู่ในระดับใกล้เคียงกันเกือบทุกข้อ และเมื่อพิจารณาจากกราฟเส้นที่แสดง ค่าคะแนนเฉลี่ยของค่าตอบแต่ละข้อ จะเห็นได้ว่าแนวโน้มของค่าตอบที่ได้จากครูประจำชั้น โดยใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลต่างกันแต่ค่าตอบสอดคล้องกันเกือบทุกข้อ ดังนั้น ลักษณะของกราฟ ที่ปรากฏจึงโน้มเอียงไปในแนวทางเดียวกันโดยตลอด

เนื่องจากความคิดเห็นต่อสาเหตุการขาดเรียนของครูประจำชั้นที่ตอบแบบสอบถาม และให้สัมภาษณ์มีแนวโน้มของค่าตอบแต่ละข้อไปในทำนองเดียวกัน ดังนั้น ในการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียนกับกลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มอื่น จึงใช้เฉพาะความคิดเห็นที่ได้รับจากครูประจำชั้นที่ตอบแบบสอบถามไปเปรียบเทียบเพียงกลุ่มเดียว เท่านั้น ทั้งนี้ เพราะเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เอามาจากครูประจำชั้นทั้งหมด ส่วนค่าตอบ ที่ได้รับจากกลุ่มครูประจำชั้นที่ให้สัมภาษณ์จะไม่นำไปเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น ทั้งนี้ เพราะเป็น กลุ่มที่สุ่มเอามาจากกลุ่มครูประจำชั้นที่ตอบแบบสอบถาม

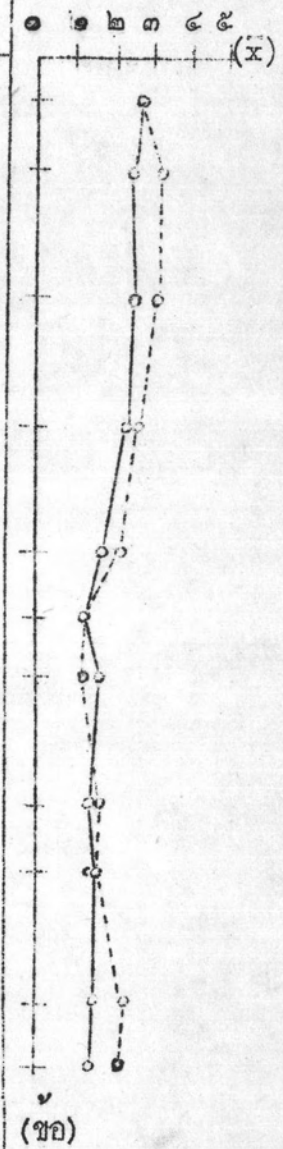
ตารางที่ ๓ ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามความคิดเห็น
 ของครูประจำชั้นที่ตอบแบบสอบถามและที่ให้สัมภาษณ์ ทั่วภาคสาเหตุ
 การออกกลางคัน

ข้อ	ข้อความ	ครูที่ตอบแบบสอบถาม		ครูที่สัมภาษณ์	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๑	นักเรียนต้องช่วยครอบครัวหารายได้	๓๐.๑๑๒	๑๐.๕๓๓	๓๐.๖๐๐	๑๐.๑๖๓
๒	นักเรียนต้องอยู่บ้านเพื่อช่วยเลี้ยงน้อง	๒๐.๓๐๘	๑๐.๓๕๘	๒๐.๘๓๓	๑๐.๑๑๓
๓	นักเรียนไม่มีเงินค่ารถหรือค่าอาหาร มาโรงเรียน	๒๐.๐๘๓	๑๐.๘๓๑	๒๐.๘๓๓	๑๐.๒๒๓
๔	นักเรียนขาดแคลนเสื้อผ้าที่จะใส่มา โรงเรียน	๑๐.๓๒๓	๑๐.๓๑๘	๒๐.๑๐๐	๐.๘๒๓
๕	บิตามารคาหรือผู้ปกครองขาดการ เอาใจใส่	๓๐.๘๓๒	๑๐.๐๐๘	๓๐.๘๖๓	๑๐.๑๓๓
๖	บิตามารคาหรือผู้ปกครองตามใจ นักเรียน	๓๐.๘๓๒	๑๐.๓๐๒	๒๐.๘๖๓	๐.๘๘๘
๗	นักเรียนต้องย้ายที่อยู่ใหม่ตาม ครอบครัว	๒๐.๖๓๒	๑๐.๓๘๒	๓๐.๑๐๐	๑๐.๐๖๒
๘	บิตามารคาหรือผู้ปกครองไม่สนับสนุน ให้เรียน	๒๐.๖๐๓	๑๐.๒๘๐	๓๐.๒๓๓	๑๐.๐๐๖
๙	นักเรียนป่วยอยู่เสมอ	๑๐.๓๒๓	๑๐.๒๑๑	๒๐.๑๐๐	๐.๘๘๘
๑๐	นักเรียนคบเพื่อนเกเร	๒๐.๘๓๓	๑๐.๘๑๓	๓๐.๑๖๓	๑๐.๐๒๐
๑๑	นักเรียนมีความประพฤติไม่เหมาะสม	๓๐.๑๐๒	๑๐.๘๒๓	๓๐.๑๐๐	๐.๘๘๘
๑๒	นักเรียนไม่สนใจการเรียนหรือ สนใจน้อย	๓๐.๒๓๒	๑๐.๓๐๖	๓๐.๓๓๓	๐.๘๘๘
๑๓	นักเรียนเบื่อหน่ายการเรียน	๓๐.๑๐๑	๑๐.๑๕๘	๓๐.๒๓๓	๑๐.๑๐๘

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ครูที่สอบแบบสอบถาม		ครูที่สัมภาษณ์	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๑๔	นักเรียนสอบตกซ้ำชั้น	๒.๕๒๑	๑.๒๗๒	๒.๕๐๐	๑.๐๕๔
๑๕	นักเรียนเรียนไม่เก่ง มีผลการเรียน ไม่ดี	๒.๖๕๕	๑.๔๒๕	๓.๒๐๐	๐.๕๖๑
๑๖	นักเรียนอ่านหนังสือไม่ค่อยออกและ/ หรือทำเลขไม่ค่อยได้	๒.๘๔๑	๑.๓๕๕	๓.๑๓๓	๐.๘๑๕
๑๗	นักเรียนอยากทำงานมากกว่า อยากเรียน	๒.๔๒๗	๑.๔๑๓	๒.๖๖๗	๑.๓๒๒
๑๘	นักเรียนใฝ่งานทำ	๑.๕๖๖	๑.๔๕๐	๒.๕๖๗	๑.๑๓๗
๑๙	นักเรียนติดยาเสพติด	๑.๒๓๐	๑.๑๘๘	๑.๒๐๐	๐.๕๒๕
๒๐	นักเรียนเป็นเด็กที่มีอายุมากกว่า เพื่อน ๆ	๑.๕๑๐	๑.๓๗๕	๑.๑๐๐	๐.๕๕๕
๒๑	นักเรียนไม่ชอบครูที่สอน	๑.๕๘๑	๑.๑๔๒	๑.๕๖๗	๐.๕๕๕
๒๒	นักเรียนเป็นเด็กที่มีปัญหา แต่ครู ไม่เข้าใจปัญหาเหล่านั้นหรือเข้าใจน้อย	๑.๕๖๔	๑.๒๐๕	๑.๗๓๓	๐.๘๖๘
๒๓	นักเรียนถูกครูลงโทษอยู่เสมอ	๑.๘๒๘	๑.๓๒๒	๒.๕๖๗	๐.๕๓๑
๒๔	ครูประจำชั้นและโรงเรียนไม่ได้ ติดตามเมื่อนักเรียนขาดเรียน	๑.๖๕๒	๑.๑๐๕	๒.๒๐๐	๐.๘๘๓

— ค่า \bar{X} ของครูที่สอบแบบสอบถาม
 --- ค่า \bar{X} ของครูที่สัมภาษณ์

จากตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งได้มาจากคำตอบของครูประจำชั้นที่ตอบแบบสอบถาม และให้สัมภาษณ์ที่ความคิดเห็นต่อสาเหตุการออกกลางคัน มีค่าอยู่ในระดับใกล้เคียงกันเกือบทุกข้อ และเมื่อพิจารณาจากกราฟเส้นที่แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของคำตอบแต่ละข้อ จะเห็นได้ว่าแนวโน้มของคำตอบสอดคล้องหรือใกล้เคียงกันเกือบทุกข้อ ดังนั้นลักษณะของกราฟที่ปรากฏจึงโน้มเอียงไปในแนวทางเดียวกันโดยตลอด

เนื่องจากความคิดเห็นต่อสาเหตุการออกกลางคันของครูประจำชั้นที่ตอบแบบสอบถามและให้สัมภาษณ์มีแนวโน้มของคำตอบแต่ละข้อไปในทำนองเดียวกัน ดังนั้นในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่ตอบสาเหตุการออกกลางคันกับกลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มอื่น จึงใช้เฉพาะความคิดเห็นที่ได้รับจากครูประจำชั้นที่ตอบแบบสอบถามไปเปรียบเทียบเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น ทั้งนี้เพราะเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เอามาจากครูประจำชั้นทั้งหมด ส่วนคำตอบที่ได้รับจากกลุ่มครูประจำชั้นที่ให้สัมภาษณ์จะไม่นำเอาไปเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น ทั้งนี้เพราะเป็นกลุ่มย่อยที่สุ่มเอามาจากกลุ่มครูประจำชั้นที่ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๓ แสดงผลการจัดลำดับความสำคัญของสาเหตุการขาดเรียนและการออกจากชั้นตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่มและรวมกันทุกกลุ่ม

การจัดลำดับความสำคัญในคอนเน็คชันมุ่งหมายเพื่อแสดงให้เห็นถึงสาเหตุสำคัญของการขาดเรียนและการออกจากโรงเรียนกลางคันของนักเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย โดยนำเอาค่าคะแนนเฉลี่ยของข้อความแต่ละข้อความความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่ม และรวมกันทุกกลุ่มมาจัดเรียงลำดับตั้งแต่อันดับ ๑ - ๑๐ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ ๔ ก. สรุปความคิดเห็นของครูประจำชั้น ที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียนอันดับ ๑ - ๑๐ โดยพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยรายข้อ

อันดับ	ข้อ	ข้อความ	X	S.D.	สาเหตุจาก
๑.	๕	บิคา มารคาหรือผูกครองนักเรียนขาดการเอาใจใส่	๔.๑๑๒	๑.๐๖๐	สภาพครอบครัว
๒.	๑๐	นักเรียนคบเพื่อนเกเร	๓.๔๓๘	๑.๑๔๘	สภาพส่วนตัว
๓.	๑๒	นักเรียนไม่สนใจการเรียนหรือสนใจน้อย	๓.๓๘๒	๑.๒๑๑	สภาพส่วนตัว
๔.	๖	บิคา มารคาหรือผูกครองนักเรียนตามใจ	๓.๒๔๓	๑.๒๘๒	สภาพครอบครัว
๕.	๑	นักเรียนต้องช่วยครอบครัวหารายได้	๓.๑๕๕	๑.๕๘๕	สภาพครอบครัว
๖.	๑๑	นักเรียนมีความประพฤติไม่เหมาะสม	๓.๑๔๕	๑.๓๓๔	สภาพส่วนตัว
๗.	๒	นักเรียนต้องอยู่บ้านเพื่อช่วยเลี้ยงน้อง	๓.๐๕๖	๑.๑๕๐	สภาพครอบครัว
๘.	๑๖	นักเรียนอ่านหนังสือไม่ค่อยออกและ/หรือทำเลขไม่ค่อยได้	๒.๗๘๒	๑.๕๕๐	สภาพส่วนตัว
๙.	๑๕	นักเรียนเรียนไม่เก่ง มีผลการเรียนไม่ดี	๒.๗๕๐	๑.๓๓๒	สภาพส่วนตัว
๑๐.	๑๓	นักเรียนเมื่อหน้ายกการเรียน	๒.๗๐๘	๑.๓๖๓	สภาพส่วนตัว

จากตารางที่ ๔ ก. แสดงว่า ครูประจำชั้นมีความคิดเห็นว่า สาเหตุที่ทำให้ นักเรียนขาดเรียน อันคับ ๑ เป็นสาเหตุมาจากสภาพครอบครัว คือ "บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ของนักเรียนขาดการเอาใจใส่" ($\bar{x} = 4.992$) อันคับ ๒ และ ๓ เป็นสาเหตุมาจาก สภาพส่วนตัว คือ "นักเรียนคบเพื่อนเกร" ($\bar{x} = 3.634$) และ "นักเรียนไม่สนใจ การเรียนหรือสนใจน้อย" ($\bar{x} = 3.352$) ส่วนอันคับ ๔ - ๑๐ นั้น เป็นสาเหตุที่มาจาก สภาพครอบครัว ๓ ข้อ คืออันคับ ๔, ๕ และ ๗ และเป็นสาเหตุมาจากสภาพส่วนตัว ๔ ข้อ คือ อันคับ ๖, ๘, ๙ และ ๑๐

เมื่อสรุปความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียนอันคับ ๑ - ๑๐ แล้ว พบว่า เป็นสาเหตุที่มาจากสภาพส่วนตัวมากที่สุด คือ ๖ ข้อ รองลงมาเป็นสาเหตุจาก สภาพครอบครัว คือ ๔ ข้อ ไม่มีข้อใดที่เป็นสาเหตุมาจากสภาพทางโรงเรียน

ตารางที่ ๔ ข. สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่ขาดเรียน ที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียน อันดับ ๑ - ๑๐ โดยพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยรายข้อ

อันดับ	ข้อ	ข้อความ	\bar{x}	S.D.	สาเหตุจาก
๑๐.	๑	นักเรียนต้องช่วยครอบครัวหารายได้	๒๑.๖๓๓	๑.๕๓๘	สภาพครอบครัว
๒๐.	๑๖	นักเรียนอ่านหนังสือไม่คอยออกและ/หรือทำเลขไม่คอยได้	๒๑.๕๖๗	๑.๓๘๒	สภาพส่วนตัว
๓๐.	๑๕	นักเรียนเรียนไม่เก่ง มีผลการเรียนไม่ดี	๒๑.๕๓๓	๑.๕๖๕	สภาพส่วนตัว
๔๐.	๕	บิคาบารคาหรือผูกครองนักเรียนขาดการเอาใจใส่	๒๑.๑๖๗	๒.๐๑๕	สภาพครอบครัว
๕๐.	๑๒	นักเรียนไม่สนใจการเรียนหรือสนใจน้อย	๒๑.๑๐๐	๑.๓๘๘	สภาพส่วนตัว
๖๐.	๑๓	นักเรียนเบื่อหน่ายการเรียน	๑๑.๗๖๗	๑.๘๕๑	สภาพส่วนตัว
๗๐.	๑๑	นักเรียนมีความประพฤติไม่เหมาะสม	๑๑.๗๖๗	๑.๕๕๕	สภาพส่วนตัว
๘๐.	๒๒	นักเรียนเป็นเด็กที่มีปัญหา แต่ครูไม่เข้าใจหรือเข้าใจน้อย	๑๑.๗๐๐	๑.๘๕๖	สภาพทาง ร.ร.
๙๐.	๒๔	ครูประจำชั้นและโรงเรียนไม่ได้ติดตามเมื่อนักเรียนขาดเรียน	๑๑.๕๐๐	๑.๗๑๗	สภาพทาง ร.ร.
๑๐๐.	๓	นักเรียนไม่มีคาร์ดหรือคําอาหารมาโรงเรียน	๑๑.๓๖๗	๑.๕๒๑	สภาพครอบครัว

จากตารางที่ ๔ ข. แสดงว่า นักเรียนที่ขาดเรียนมีความคิดเห็นว่าสาเหตุที่ทำให้ขาดเรียน อันดับ ๑ เป็นสาเหตุจากสภาพครอบครัว คือ "นักเรียนต้องช่วยครอบครัวหารายได้" ($\bar{x} = 2.633$) อันดับ ๒ และ ๓ เป็นสาเหตุมาจากสภาพส่วนตัว คือ "นักเรียนอ่านหนังสือไม่ค่อยออกและ/หรือทำเลขไม่ค่อยได้" ($\bar{x} = 2.567$) และ "นักเรียนเรียนไม่เก่ง มีผลการเรียนไม่ดี" ($\bar{x} = 2.233$) ส่วนอันดับ ๔ - ๑๐ นั้น เป็นสาเหตุที่มาจากสภาพครอบครัว ๒ ข้อ คืออันดับ ๔ และ ๑๐ เป็นสาเหตุมาจากสภาพส่วนตัว ๓ ข้อ คืออันดับ ๕, ๖ และ ๗ และเป็นสาเหตุมาจากสภาพทางโรงเรียน ๒ ข้อ คืออันดับ ๘ และ ๙

เมื่อสรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่ขาดเรียนที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียนอันดับ ๑ - ๑๐ แล้ว พบว่า เป็นสาเหตุที่มาจากสภาพส่วนตัวมากที่สุด คือ ๕ ข้อ รองลงมาเป็นสาเหตุที่มาจากสภาพครอบครัว คือ ๓ ข้อ และเป็นสาเหตุที่มาจากสภาพทางโรงเรียน ๒ ข้อ

ตารางที่ ๔ ค. สรุปความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ชาวเรียน ที่มีต่อสาเหตุการ
ชาวเรียนอันคับ ๑ - ๑๐ โดยพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ย
รายชื่อ

อันดับ	ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	สาเหตุจาก
๑.	๑	นักเรียนต้องช่วยครอบครัวหารายได้	๒.๕๓๓	๑.๕๐๗	สภาพครอบครัว
๒.	๑๖	นักเรียนอ่านหนังสือไม่ค่อยออกและ/หรือ ทำเลขไม่ค่อยได้	๒.๖๓๓	๑.๕๐๒	สภาพส่วนตัว
๓.	๑๐	นักเรียนคบเพื่อนเกเร	๑.๕๖๗	๑.๖๐๘	สภาพส่วนตัว
๔.	๑๕	นักเรียนเรียนไม่เก่ง มีผลการเรียนไม่ดี	๑.๘๓๓	๑.๑๕๗	สภาพส่วนตัว
๕.	๑๒	นักเรียนไม่สนใจการเรียน หรือสนใจน้อย	๑.๘๐๐	๑.๒๕๓	สภาพส่วนตัว
๖.	๒	นักเรียนต้องอยู่บ้านเพื่อช่วยเลี้ยงน้อง	๑.๗๓๓	๑.๕๖๔	สภาพครอบครัว
๗.	๓	นักเรียนไม่มีภารตหรือค่าอาหารมา โรงเรียน	๑.๖๖๗	๑.๘๖๓	สภาพครอบครัว
๘.	๑๔	นักเรียนสอบตกซ้ำชั้น	๑.๕๖๗	๑.๔๓๒	สภาพส่วนตัว
๙.	๒๒	นักเรียนเป็นเด็กที่มีปัญหา แต่ครูไม่เข้าใจ หรือเข้าใจน้อย	๑.๓๐๐	๑.๘๒๒	สภาพทาง ร.ร.
๑๐.	๒๓	นักเรียนถูกครูลงโทษอยู่เสมอ	๑.๑๖๗	๑.๗๒๓	สภาพทาง ร.ร.
๑๑.	๒๔	ครูประจำชั้นและโรงเรียนไม่ได้ติดตาม เมื่อนักเรียนชาวเรียน	๑.๑๖๗	๑.๓๕๒	สภาพทาง ร.ร.

จากตารางที่ ๔ ค. แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่ขาดเรียนมีความคิดเห็นว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนขาดเรียน อันดับ ๑ เป็นสาเหตุมาจากสภาพครอบครัว คือ "นักเรียนของชายครอบครัวหารายได้" ($\bar{x} = 2.533$) อันดับ ๒ และ ๓ เป็นสาเหตุมาจากสภาพส่วนตัว คือ "นักเรียนอ่านหนังสือไม่ค่อยออกและ/หรือทำเลขไม่ค่อยได้" ($\bar{x} = 2.633$) และ "นักเรียนคบเพื่อนเกเร" ($\bar{x} = 2.533$) ส่วนอันดับ ๔ - ๑๐ นั้น เป็นสาเหตุมาจากสภาพครอบครัว ๒ ข้อ คือ อันดับ ๖ และ ๗ เป็นสาเหตุมาจากสภาพส่วนตัว ๓ ข้อ คืออันดับ ๘, ๙ และ ๑๐ และเป็นสาเหตุมาจากสภาพทางโรงเรียน ๒ ข้อ คือ อันดับ ๕ และ ๑๐

เมื่อสรุปความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่ขาดเรียนที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียน อันดับ ๑ - ๑๐ แล้ว พบว่า เป็นสาเหตุที่มาจากสภาพส่วนตัวมากที่สุด คือ ๕ ข้อ รองลงมา เป็นสาเหตุที่มาจากสภาพครอบครัวและสภาพทางโรงเรียน ซึ่งมีจำนวนอย่างละ ๓ ข้อ เท่ากัน

ตารางที่ ๔ ง. สรุปความคิดเห็นของครูประจำชั้น นักเรียนที่ขาดเรียน และ
ผู้ปกครองของนักเรียนที่ขาดเรียน รวมกัน อันคัม ๑ - ๑๐ โดย
พิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยรายข้อ

อันคัม	ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	สาเหตุจาก
๑.	๕	บิคา มารคาหรือผู้ปกครองนักเรียนขาด การเอาใจใส่	๓.๓๑๓	๑.๓๓๘	สภาพครอบครัว
๒.	๑	นักเรียนต้องช่วยครอบครัวหารายได้	๓.๐๕๐	๑.๒๐๓	สภาพครอบครัว
๓.	๑๒	นักเรียนไม่สนใจการเรียนหรือสนใจน้อย	๒.๕๑๖	๑.๓๕๘	สภาพส่วนตัว
๔.	๑๖	นักเรียนอ่านหนังสือไม่ค่อยออกและ/หรือ ทำเลขไม่ค่อยได้	๒.๘๕๓	๑.๓๘๒	สภาพส่วนตัว
๕.	๑๐	นักเรียนคบเพื่อนเกเร	๒.๓๓๓	๑.๒๓๐	สภาพส่วนตัว
๖.	๑๕	นักเรียนเรียนไม่เก่ง มีผลการเรียนไม่ดี	๒.๖๔๐	๑.๔๔๐	สภาพส่วนตัว
๗.	๓	นักเรียนต้องอยู่บ้านเพื่อช่วยเลี้ยงน้อง	๒.๕๓๑	๑.๒๑๕	สภาพครอบครัว
๘.	๑๑	นักเรียนมีความประพฤติไม่เหมาะสม	๒.๕๑๔	๑.๓๒๓	สภาพส่วนตัว
๙.	๖	บิคา มารคาหรือผู้ปกครองของนักเรียน ตามใจนักเรียน	๒.๓๘๕	๑.๓๑๐	สภาพครอบครัว
๑๐.	๑๓	นักเรียนเบื่อหน่ายการเรียน	๒.๓๓๐	๑.๕๖๘	สภาพส่วนตัว

จากตารางที่ ๔ ง. แสดงว่า เมื่อรวมความคิดเห็นที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียนของครูประจำชั้น นักเรียนที่ขาดเรียนและผู้ปกครองเข้าด้วยกัน พบว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนขาดเรียนอันคับ ๑ และ ๒ เป็นสาเหตุมาจากสภาพครอบครัว คือ "บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน ขาดการเอาใจใส่" ($\bar{x} = ๓.๓๑๓$) และ "นักเรียนต้องช่วยครอบครัวหารายได้" ($\bar{x} = ๓.๐๕๐$) และอันคับ ๓ เป็นสาเหตุมาจากสภาพส่วนตัว คือ "นักเรียนไม่สนใจการเรียนหรือสนใจน้อย" ($\bar{x} = ๒.๕๑๖$) ส่วนอันคับ ๔ - ๑๐ นั้น เป็นสาเหตุที่มาจากสภาพครอบครัว ๒ ข้อ คืออันคับ ๗ และ ๘ และเป็นสาเหตุที่มาจากสภาพส่วนตัว ๕ ข้อ คืออันคับ ๔, ๕, ๖, ๘, และ ๑๐

เมื่อสรุปความคิดเห็นที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียนอันคับ ๑ - ๑๐ ของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง ๓ กลุ่มรวมกันแล้ว พบว่า เป็นสาเหตุที่มาจากสภาพส่วนตัวมากที่สุด คือ ๖ ข้อ รองลงมาเป็นสาเหตุที่มาจากสภาพครอบครัว คือ ๔ ข้อ ไม่มีข้อใดที่เป็นสาเหตุมาจากสภาพทางโรงเรียน

ตารางที่ ๕ ก. สรุปความคิดเห็นของครูประจำชั้น ที่มีต่อสาเหตุการออกกลางคัน
อันดับ ๑ - ๑๐ โดยพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยรายข้อ

อันดับ	ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	สาเหตุจาก
๑.	๕	บิคาารคาหรือผู้ปกครองนักเรียนขาดการเอาใจใส่	๓.๘๗๒	๑.๐๐๘	สภาพครอบครัว
๒.	๖	บิคาารคาหรือผู้ปกครองของนักเรียนตามใจนักเรียน	๓.๘๓๒	๑.๓๐๒	สภาพครอบครัว
๓.	๑๒	นักเรียนไม่สนใจการเรียนหรือสนใจน้อย	๓.๒๓๒	๑.๓๐๖	สภาพส่วนตัว
๔.	๑	นักเรียนต้องช่วยครอบครัวหารายได้	๓.๑๑๒	๑.๕๓๓	สภาพครอบครัว
๕.	๑๑	นักเรียนมีความประพฤติไม่เหมาะสม	๓.๑๐๒	๑.๘๒๓	สภาพส่วนตัว
๖.	๑๓	นักเรียนเบื่อหน่ายการเรียน	๓.๑๐๑	๑.๑๕๘	สภาพส่วนตัว
๗.	๑๐	นักเรียนคบเพื่อนเกเร	๒.๕๓๓	๑.๘๑๓	สภาพส่วนตัว
๘.	๑๔	นักเรียนสอบตกซ้ำชั้น	๒.๕๒๑	๑.๒๗๒	สภาพส่วนตัว
๙.	๑๖	นักเรียนอ่านหนังสือไม่คอยออกและ/หรือทำเลขไม่คอยได้	๒.๘๑๔	๑.๓๕๕	สภาพส่วนตัว
๑๐.	๒	นักเรียนต้องอยู่บ้านเพื่อช่วยเลี้ยงน้อง	๒.๗๐๘	๑.๓๕๘	สภาพครอบครัว

จากตารางที่ ๕ ก. แสดงว่า ครูประจำชั้นมีความคิดเห็นว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียน
 ออกกลางคัน อันที่ ๑ และ ๒ เป็นสาเหตุมาจากสภาพครอบครัว คือ "บิดามารดาหรือผู้ปกครอง
 นักเรียนขาดการเอาใจใส่" ($\bar{x} = 3.476$) และ "บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน
 ตามใจนักเรียน" ($\bar{x} = 3.476$) และอันที่ ๓ เป็นสาเหตุมาจากสภาพส่วนตัว คือ
 "นักเรียนไม่สนใจการเรียนหรือสนใจน้อย" ($\bar{x} = 3.276$) ส่วนอันที่ ๔ - ๑๐ นั้น
 เป็นสาเหตุมาจากสภาพครอบครัว ๒ ข้อ คืออันที่ ๔ และ ๑๐ และเป็นสาเหตุมาจากสภาพ
 ทางโรงเรียน ๕ ข้อ คือ อันที่ ๕, ๖, ๗, ๘ และ ๙

เมื่อสรุปความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่มีต่อสาเหตุการออกกลางคัน อันที่ ๑ - ๑๐
 แล้ว พบว่า เป็นสาเหตุที่มาจากสภาพส่วนตัวมากที่สุด คือ ๒ ข้อ รองลงมาเป็นสาเหตุจาก
 สภาพครอบครัว คือ ๔ ข้อ ไม่มีข้อใดที่เป็นสาเหตุมาจากสภาพทางโรงเรียน

ตารางที่ ๕ ข. สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่ออกกลางคัน ที่มีต่อสาเหตุการ
ออกกลางคัน อันดับ ๑ - ๑๐ โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย
รายชื่อ

อันดับ	ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	สาเหตุจาก
๑.	๒๔	ครูประจำชั้นและโรงเรียนไม่ได้ติดตามเมื่อนักเรียนขาดเรียน	๓.๘๓๓	๑.๓๑๕	สภาพทาง ร.ร.
๒.	๑๕	นักเรียนเรียนไม่เก่ง และมีผลการเรียนไม่ดี	๒.๗๖๗	๑.๖๔๕	สภาพส่วนตัว
๓.	๑	นักเรียนต้องช่วยครอบครัวหารายได้	๒.๔๓๓	๑.๕๗๗	สภาพครอบครัว
๔.	๘	บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนไม่สนับสนุนให้เรียน	๒.๓๐๐	๒.๒๓๑	สภาพครอบครัว
๕.	๑๖	นักเรียนอ่านหนังสือไม่คอยออกและ/หรือทำเลขไม่คอยได้	๒.๒๓๓	๑.๕๐๖	สภาพส่วนตัว
๖.	๓	นักเรียนไม่มีเงินค่ารถหรือค่าอาหารมาโรงเรียน	๑.๗๐๐	๑.๗๒๕	สภาพครอบครัว
๗.	๑๗	นักเรียนอยากทำงานมากกว่าอยากเรียนหนังสือ	๑.๖๖๗	๒.๑๓๕	สภาพส่วนตัว
๘.	๑๓	นักเรียนเบื่อหน่ายการเรียน	๑.๕๖๗	๑.๘๘๕	สภาพส่วนตัว
๙.	๕	บิดามารดาหรือผู้ปกครองขาดการเอาใจใส่	๑.๔๓๓	๑.๖๐๑	สภาพครอบครัว
๑๐.	๑๔	นักเรียนสอบตกซ้ำชั้น	๑.๔๐๐	๑.๖๗๓	สภาพส่วนตัว

จากตารางที่ ๕ ข. แสดงว่า นักเรียนที่ออกกลางคันมีความคิดเห็นว่า สาเหตุที่ทำให้
 ให้ออกกลางคัน อันดับ ๑ เป็นสาเหตุมาจากสภาพทางโรงเรียน คือ "ครูประจำชั้นและ
 โรงเรียนไม่ได้ติดตามเมื่อนักเรียนขาดเรียน" ($\bar{x} = 3.433$) อันดับ ๒ เป็นสาเหตุมา
 จากสภาพส่วนตัว คือ "นักเรียนเรียนไม่เก่งและมีผลการเรียนไม่ดี" ($\bar{x} = 2.967$)
 และอันดับ ๓ เป็นสาเหตุมาจากสภาพครอบครัว คือ "นักเรียนต้องช่วยครอบครัวหารายได้"
 ($\bar{x} = 2.433$) ส่วนอันดับ ๔ - ๑๐ นั้น เป็นสาเหตุมาจากสภาพครอบครัว ๓ ข้อ คือ
 อันดับ ๔, ๖, และ ๘ และเป็นสาเหตุมาจากสภาพส่วนตัว ๔ ข้อ คืออันดับ ๕, ๗, ๘ และ
 ๑๐

เมื่อสรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่ออกกลางคันที่มีต่อสาเหตุการออกกลางคัน
 อันดับ ๑ - ๑๐ แล้ว พบว่า เป็นสาเหตุที่มาจากสภาพส่วนตัวมากที่สุด คือ ๕ ข้อ รองลงมา
 เป็นสาเหตุมาจากสภาพครอบครัว คือ ๔ ข้อ และเป็นสาเหตุมาจากสภาพทางโรงเรียน ๑ ข้อ

ตารางที่ ๕ ค. สรุปความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่ออกกลางคัน ที่มีต่อ
สาเหตุการออกกลางคัน อันดับ ๑ - ๑๐ โดยพิจารณาจาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยรายชื่อ

อันดับ	ข้อ	ข้อความ	X̄	S.D.	สาเหตุจาก
๑.	๒๔	ครูประจำชั้นและโรงเรียนไม่เฝ้าติดตาม เมื่อนักเรียนขาดเรียน	๓.๐๓๓	๑.๕๕๐	สภาพทาง ร.ร.
๒.	๑	นักเรียนต้องช่วยครอบครัวหารายได้	๒.๕๖๓	๑.๘๑๐	สภาพครอบครัว
๓.	๑๕	นักเรียนเรียนไม่เก่ง และมีผลการเรียน การเรียนไม่ดี	๒.๕๖๓	๑.๓๓๖	สภาพส่วนตัว
๔.	๑๖	นักเรียนอ่านหนังสือไม่ค่อยออกและ/หรือ ทำเลขไม่ค่อยได้	๒.๕๖๓	๑.๕๕๘	สภาพส่วนตัว
๕.	๑๐	นักเรียนคบเพื่อนเกเร	๑.๘๓๓	๑.๓๖๓	สภาพส่วนตัว
๖.	๑๑	นักเรียนมีความประพฤติไม่เหมาะสม	๑.๕๓๓	๑.๘๓๑	สภาพส่วนตัว
๗.	๑๒	นักเรียนไม่สนใจการเรียนหรือสนใจน้อย	๑.๕๓๓	๑.๕๐๖	สภาพส่วนตัว
๘.	๒๒	นักเรียนเป็นเด็กที่มีปัญหาแต่ครูไม่เข้าใจ หรือเข้าใจน้อย	๑.๕๐๐	๑.๕๒๕	สภาพทาง ร.ร.
๙.	๒๓	นักเรียนถูกครูลงโทษอยู่เสมอ	๑.๒๓๓	๑.๕๐๑	สภาพทาง ร.ร.
๑๐.	๒	นักเรียนต้องอยู่บ้านเพื่อช่วยเลี้ยงน้อง	๑.๑๖๓	๑.๘๐๒	สภาพครอบครัว

ตารางที่ ๕ ค. แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่ออกกลางคันมีความคิดเห็นว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียนออกกลางคัน อันดับ ๑ เป็นสาเหตุมาจากสภาพทางโรงเรียน คือ "ครูประจำชั้นและโรงเรียนไม่ได้ติดตามเมื่อนักเรียนขาดเรียน" ($\bar{x} = 30.033$) อันดับ ๒ เป็นสาเหตุมาจากสภาพครอบครัว คือ "นักเรียนต้องช่วยครอบครัวหารายได้" ($\bar{x} = 25.567$) และอันดับ ๓ เป็นสาเหตุมาจากสภาพส่วนตัว คือ "นักเรียนเรียนไม่เก่งและมีผลการเรียนไม่ดี" ($\bar{x} = 25.567$) ส่วนอันดับ ๔ - ๑๐ นั้น เป็นสาเหตุมาจากสภาพครอบครัว ๑ ข้อ คืออันดับ ๑๐ เป็นสาเหตุมาจากสภาพส่วนตัว ๔ ข้อ คืออันดับ ๔, ๕, ๖ และ ๗ และเป็นสาเหตุมาจากสภาพทางโรงเรียน ๒ ข้อ คืออันดับ ๘ และ ๙

เมื่อสรุปความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่ออกกลางคันที่มีต่อสาเหตุการออกกลางคัน อันดับ ๑ - ๑๐ แล้ว พบว่า เป็นสาเหตุมาจากสภาพส่วนตัวมากที่สุด คือ ๕ ข้อ รองลงมาเป็นสาเหตุมาจากสภาพทางโรงเรียน คือ ๓ ข้อ และเป็นสาเหตุมาจากสภาพครอบครัว ๒ ข้อ

ตารางที่ ๕ ง. สรุปรวมความคิดเห็นของครูประจำชั้น นักเรียนที่ออกกลางคัน และ
ผู้ปกครองของนักเรียนที่ออกกลางคัน อันดับ ๑ - ๑๐ โดยพิจารณา
จากค่าคะแนนเฉลี่ยรายชื่อ

อันดับ	ขอ	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	สาเหตุจาก
๑.	๑	นักเรียนต้องช่วยครอบครัวหารายได้	๓.๐๕๖	๑.๖๓๔	สภาพครอบครัว
๒.	๕	บิดามารดาหรือผู้ปกครองขาดการเอาใจใส่	๒.๕๐๕	๑.๓๕๒	สภาพครอบครัว
๓.	๑๕	นักเรียนเรียนไม่เก่งและผลการเรียนไม่ดี	๒.๓๕๑	๑.๕๖๔	สภาพส่วนตัว
๔.	๑๖	นักเรียนอ่านหนังสือไม่คอยออกและ/หรือ ทำเลขไม่คอยได้	๒.๓๒๕	๑.๔๕๕	สภาพส่วนตัว
๕.	๑๖	นักเรียนไม่สนใจการเรียนหรือสนใจน้อย	๒.๖๒๐	๑.๖๐๑	สภาพส่วนตัว
๖.	๑๑	นักเรียนมีความประพฤติไม่เหมาะสม	๒.๕๒๘	๑.๓๐๘	สภาพส่วนตัว
๗.	๑๓	นักเรียนเบื่อหน่ายการเรียน	๒.๕๕๒	๑.๖๐๕	สภาพส่วนตัว
๘.	๑๐	นักเรียนคบเพื่อนชกเถว	๒.๓๙๓	๑.๖๓๑	สภาพส่วนตัว
๙.	๒๔	ครูประจำชั้นและโรงเรียนไม่ได้ติดตาม เมื่อนักเรียนขาดเรียน	๒.๓๔๑	๑.๔๓๔	สภาพทาง ร.ร.
๑๐.	๖	บิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนตามใจ นักเรียน	๒.๓๘๘	๑.๓๗๒	สภาพครอบครัว

จากตารางที่ ๕ ง. แสดงว่า เมื่อรวมความคิดเห็นที่มีต่อสาเหตุการออกกลางคันของครูประจำชั้น นักเรียนที่ออกกลางคันและผู้ปกครองของนักเรียนเข้าด้วยกันแล้ว พบว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียนออกกลางคัน อันดับ ๑ และ ๒ เป็นสาเหตุจากสภาพครอบครัว คือ "นักเรียนต้องช่วยครอบครัวหารายได้" ($\bar{x} = ๓๐.๕๖$) และ "บิดามารดาหรือผู้ปกครองขาดการเอาใจใส่" ($\bar{x} = ๒.๕๐๕$) และอันดับ ๓ เป็นสาเหตุมาจากสภาพส่วนตัว คือ "นักเรียนไม่เก่งและมีผลการเรียนไม่ดี" ($\bar{x} = ๒.๓๕๑$) ส่วนอันดับ ๔ - ๑๐ นั้น เป็นสาเหตุมาจากสภาพครอบครัว ๑ ข้อ คือ อันดับ ๑๐ เป็นสาเหตุมาจากสภาพส่วนตัว ๕ ข้อ คือ อันดับ ๔, ๕, ๖, ๗ และ ๘ และเป็นสาเหตุมาจากสภาพทางโรงเรียน ๑ ข้อ คือ อันดับ ๕

เมื่อสรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง ๓ กลุ่ม รวมกันแล้วพบว่าความคิดเห็นที่มีต่อสาเหตุการออกกลางคัน อันดับ ๑ - ๑๐ เป็นสาเหตุมาจากสภาพส่วนตัวมากที่สุด คือ ๖ ข้อ รองลงมาเป็นสาเหตุมาจากสภาพครอบครัว คือ ๓ ข้อ และเป็นสาเหตุมาจากสภาพทางโรงเรียน ๑ ข้อ

ตอนที่ ๔ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียนและการออกกลางคัน ซึ่งประกอบด้วย

๑. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียนและการออกกลางคัน โดยจำแนกเป็น

๑.๑ เปรียบเทียบเป็นรายข้อและรวมหมดทุกข้อ ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ ๖

๑.๒ เปรียบเทียบโดยจำแนกสาเหตุออกเป็น ๓ ด้าน คือ

- สาเหตุจากสภาพครอบครัว (ข้อ ๑ - ๘)
- สาเหตุจากสภาพส่วนตัว (ข้อ ๕ - ๑๐)
- สาเหตุจากสภาพทางโรงเรียน (ข้อ ๒๑ - ๒๔)

ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ ๗

๒. เปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครูประจำชั้น นักเรียนที่ขาดเรียนและ
ผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียน ซึ่งประกอบด้วย

- ๒.๑ สาเหตุของการขาดเรียนอันเนื่องมาจากสภาพครอบครัว
- ๒.๒ สาเหตุของการขาดเรียนอันเนื่องมาจากสภาพส่วนตัว
- ๒.๓ สาเหตุของการขาดเรียนอันเนื่องมาจากสภาพทางโรงเรียน
- ๒.๔ สาเหตุของการขาดเรียนอันเนื่องมาจากสภาพทุกด้านรวมกัน

ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ ๘ ก., ๘ ข., ๘ ค., ๘ ง., ๑๐, ๑๑ ก., และ ๑๑ ข.

๓. เปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครูประจำชั้น นักเรียนที่ออกกลางคัน และ
ผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการออกกลางคัน ซึ่งประกอบด้วย

- ๓.๑ สาเหตุของการออกกลางคันอันเนื่องมาจากสภาพครอบครัว
- ๓.๒ สาเหตุของการออกกลางคันอันเนื่องมาจากสภาพส่วนตัว
- ๓.๓ สาเหตุของการออกกลางคันอันเนื่องมาจากสภาพทางโรงเรียน
- ๓.๔ สาเหตุของการออกกลางคันอันเนื่องมาจากสภาพทุกด้านรวมกัน

ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ ๑๒ ก., ๑๒ ข., ๑๓ ก., ๑๓ ข., ๑๔, ๑๕ ก และ ๑๕ ข.

ตารางที่ ๖ เปรียบเทียบระหว่างสาเหตุของการขาดเรียน กับ สาเหตุของการ
ออกกลางคัน ตามความคิดเห็นของครูประจำชั้น

ข้อ	ข้อความ	สาเหตุการขาดเรียน		สาเหตุการออกกลางคัน		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑	นักเรียนต้องช่วยครอบครัวหารายได้	๓.๑๕๕๑	๑.๕๘๕	๓.๑๐๒๓	๑.๕๓๕	๐.๓๔
๒	นักเรียนต้องอยู่บ้านเพื่อช่วยเลี้ยงน้อง	๓.๐๕๖๒	๑.๑๕๐	๒.๗๐๗๕	๑.๓๕๘	๒.๖๒**
๓	นักเรียนไม่มีเงินค่ารถหรือค่าอาหาร มาโรงเรียน	๒.๐๔๖๕	๑.๔๘๖	๒.๐๒๖๕	๑.๓๕๘	๐.๐
๔	นักเรียนขาดแคลนเสื้อผ้าที่จะใส่มา โรงเรียน	๑.๗๕๘๖	๑.๓๐๓	๑.๗๒๔๑	๑.๓๒๗	๐.๓๒
๕	บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน ขาดการเอาใจใส่	๔.๑๑๒๔	๑.๐๖๐	๓.๘๗๖๔	๑.๐๐๕	๑.๗๘
๖	บิดามารดาหรือผู้ปกครองของ นักเรียนตามใจนักเรียน	๓.๒๕๐๐	๑.๒๘๕	๓.๔๓๑๘	๑.๓๐๒ - ๑.๓๕	
๗	นักเรียนย้ายที่อยู่ใหม่ตามครอบครัว	๒.๒๕๘๘	๑.๓๔๗	๒.๖๕๘๘	๑.๓๘๕ - ๒.๗๕**	
๘	บิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน ไม่สนับสนุนให้เรียน	๒.๖๒๗๕	๑.๒๑๘	๒.๕๕๓๐	๑.๒๕๐	๐.๒๘
๙	นักเรียนป่วยอยู่เสมอ	๒.๐๑๑๔	๑.๑๖๐	๑.๗๕๐๐	๑.๒๑๕	๒.๐๓*
๑๐	นักเรียนคบเพื่อนเกเร	๓.๔๓๘๒	๑.๑๔๘	๒.๕๗๒๖	๑.๔๑๓	๔.๕๓**
๑๑	นักเรียนมีความประพฤติไม่เหมาะสม	๓.๑๒๗๕	๑.๓๒๗	๓.๐๘๑๔	๑.๔๓๓	๐.๓๖
๑๒	นักเรียนไม่สนใจการเรียนหรือ สนใจน้อย	๓.๓๘๒๐	๑.๒๑๑	๓.๒๓๖๐	๑.๓๐๖	๑.๑๗

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	สาเหตุการขาดเรียน		สาเหตุการออกกลางคัน		†
		X	S.D.	X	S.D.	
๑๓	นักเรียนเบื่อหน่ายการเรียน	๒๑.๓๐๓๕	๓๑.๓๖๓	๓๑.๑๐๑๑	๑๑.๑๕๘	-๒๑.๖๕**
๑๔	นักเรียนสอบตกซ้ำชั้น	๒๑.๓๘๖๔	๑๑.๓๐๘	๒๑.๕๒๐๕	๑๑.๒๘๐	-๓๑.๒๕**
๑๕	นักเรียนเรียนไม่เก่ง มีผลการเรียน ไม่ดี	๒๑.๓๖๓๔	๑๑.๔๔๔	๒๑.๖๓๕๕	๑๑.๔๓๐	๐.๘๓
๑๖	นักเรียนอ่านหนังสือไม่ค่อยออก และ/หรือทำเลขไม่ค่อยได้	๒๑.๓๕๐๓	๑๑.๔๕๖	๒๑.๘๖๐๕	๑๑.๓๓๐	-๐.๕๕
๑๗	นักเรียนอยากทำงานมากกว่า อยากเรียน	๒๑.๖๒๕๐	๑๑.๔๓๒	๒๑.๔๓๓๒	๑๑.๔๑๓	๑๑.๒๕
๑๘	นักเรียนได้งานทำ	๑๑.๓๐๕๓	๑๑.๓๐๕	๑๑.๕๔๑๕	๑๑.๕๕๐	-๑๑.๓๐
๑๙	นักเรียนศรัทธาเสพติด	๑๑.๑๘๓๕	๑๑.๑๖๓	๑๑.๒๒๕๕	๑๑.๑๘๘	-๐.๓๒
๒๐	นักเรียนเป็นเด็กที่มีอายุมากกว่า เพื่อน ๆ ในชั้นเดียวกัน	๑๑.๕๓๕๕	๑๑.๒๒๐	๑๑.๘๕๓๓	๑๑.๓๘๒	-๒๑.๕๓**
๒๑	นักเรียนไม่ชอบครูที่สอน	๑๑.๘๕๕๑	๑๑.๒๑๕	๑๑.๕๘๑๔	๑๑.๑๕๒	-๑๑.๐๕
๒๒	นักเรียนเป็นเด็กที่มีปัญหา แต่ครู ไม่เข้าใจหรือเข้าใจน้อย	๒๑.๑๒๖๔	๑๑.๒๔๖	๑๑.๘๖๒๑	๑๑.๒๑๒	๒๑.๐๘*
๒๓	นักเรียนถูกครูลงโทษอยู่เสมอ	๑๑.๓๕๘๖	๑๑.๓๓๘	๑๑.๘๒๓๖	๑๑.๓๒๒	-๐.๕๘
๒๔	ครูประจำชั้นและโรงเรียนไม่ได้ ติดตามเมื่อนักเรียนขาดเรียน	๑๑.๖๓๔๒	๑๑.๒๓๓	๑๑.๖๕๑๓	๑๑.๑๐๕	๐.๒๑
รวมทั้งหมด		๒๐.๕๑๘๖	๑๑.๕๘๑	๒๐.๖๓๔๑	๑๕.๒๑๓	-๐.๑๔

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๑

จากตารางที่ ๖ แสดงว่า ความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียน และสาเหตุการออกกลางคันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จำนวน ๒ ข้อ ได้แก่ ข้อ ๕ "นักเรียนป่วยอยู่เสมอ" และข้อ ๒๒ "นักเรียนเป็นเด็กที่มีปัญหาแต่ครูไม่เข้าใจ ปัญหาเหล่านั้นหรือเข้าใจน้อย"

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ จำนวน ๒ ข้อ ได้แก่ ข้อ ๒ "นักเรียนต้องอยู่บ้านเพื่อช่วยเลี้ยงน้อง" ข้อ ๗ "นักเรียนต้องย้ายที่อยู่ใหม่ตามครอบครัว" ข้อ ๑๐ "นักเรียนคบเพื่อนगेเร" ข้อ ๑๓ "นักเรียนเบื่อหน่ายการเรียน" ข้อ ๑๔ "นักเรียนสอบตกซ้ำชั้น" และข้อ ๒๐ "นักเรียนเป็นผู้ที่มีอายุมากกว่าเพื่อน ๆ ในชั้นเดียวกัน"

นอกจากนี้ไม่มีความแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบรวมกันทั้งหมด พบว่า ความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียนและสาเหตุการออกกลางคันไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๗ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่มีต่อสาเหตุการ
ขาดเรียน และการออกกลางคัน โดยจำแนกเป็นสาเหตุอันเนื่องมาจาก
สภาพครอบครัว สภาพส่วนตัวและสภาพทางโรงเรียน

สาเหตุจาก	ข้อ	N	สาเหตุการขาดเรียน		สาเหตุการออกกลางคัน		t
			\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
สภาพครอบครัว	๑ - ๘	๘๕	๒๒.๘๖๕๒	๖.๖๑๑	๒๒.๖๖๒๕	๖.๒๘๕	๐.๓๕
สภาพส่วนตัว	๙ - ๒๐	๘๕	๓๐.๕๑๖๘	๘.๕๑๖	๓๐.๕๕๕๕	๕.๓๐๑	-๐.๑๑
สภาพทาง ร.ร.	๒๑ - ๒๔	๘๕	๓.๑๓๔๘	๕.๑๕๒	๓.๕๑๕๓	๕.๕๕๕	-๐.๘๐

จากตารางที่ ๗ แสดงว่า ความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียน
และสาเหตุการออกกลางคัน เมื่อจำแนกสาเหตุออกเป็นด้าน ๆ โดยจำแนกเป็นสาเหตุอันเนื่อง
มาจากสภาพครอบครัว (ข้อ ๑ - ๘) สภาพส่วนตัว (ข้อ ๙ - ๒๐) และสภาพทางโรงเรียน
(ข้อ ๒๑ - ๒๔) ผลของการเปรียบเทียบปรากฏว่า ความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่มีต่อสาเหตุ
การขาดเรียนและการออกกลางคันในแต่ละด้านไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ ๘ ก. ผลการเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครูประจำชั้น นักเรียน
ที่ขาดเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียนอันเนื่องมาจาก
สภาพครอบครัว (ขอ ๑ - ๘)

แหล่งของ ความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง ของความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (SS)	ขั้นแห่งความ เป็นอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของ ผลบวกกำลังสอง (MS)	เอฟเรโซ (F-ratio)
ระหว่างกลุ่ม	๖๑๕๖.๐๕๘๒	๒	๓๐๗๘.๐๒๙๑	๓๘.๕๕๘**
ภายในกลุ่ม	๕๓๑๓.๕๖๘๑	๑๕๖	๓๕.๑๖๑๔	
รวม	๑๑๔๖๙.๖๒๖๓	๑๕๘		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางที่ ๘ ก. แสดงว่า ความคิดเห็นระหว่างครูประจำชั้น นักเรียนที่ขาดเรียน
และผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียนอันเนื่องมาจากสภาพครอบครัว ผลการเปรียบเทียบ
ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

เพื่อให้ทราบความแตกต่าง เป็นรายคู่จึงทดสอบความแตกต่างโดยใช้วิธีการของ
SCHEFFE ซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ ๘ ข.

ตารางที่ ๔ ข. ผลการเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครูประจำชั้น
 นักเรียนที่ขาดเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียน
 อันเนื่องมาจากสภาพครอบครัว (ข้อ ๑ - ๘) โดยใช้วิธีการ
 ของ SCHEFFE ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง	ผู้ปกครอง นักเรียนขาดเรียน ครูประจำชั้น			
	\bar{X}	๕.๐๐๐๐	๑๐.๖๐๐๐	๒๒.๘๖๕๒
ผู้ปกครองนักเรียน	๕.๐๐๐๐	-	๑๐.๖๐๐๐	๑๓.๘๖๕๒ **
นักเรียนขาดเรียน	๑๐.๖๐๐๐	-	-	๑๒.๒๖๕๒ **
ครูประจำชั้น	๒๒.๘๖๕๒	-	-	-
		$r (.๐๑)$	๕.๓๖	๕.๓๖
	$๕.๘๕๘ \cdot r \cdot \sqrt{(๑/N(I) + ๑/N(J))}$		๑๑.๖๕๘	๑๑.๖๕๘

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางที่ ๔ ข. แสดงว่า ความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่มีต่อสาเหตุการ
 ขาดเรียนอันเนื่องมาจากสภาพครอบครัว แตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ขาดเรียน
 และผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และเมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยแล้ว
 พบว่า ความคิดเห็นของครูประจำชั้นมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ขาดเรียนและผู้ปกครอง
 ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนที่ขาดเรียนกับผู้ปกครอง ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ ๕ ก. ผลการเปรียบเทียบระหว่างความถี่เห็นของครูประจำชั้น
นักเรียนที่ขาดเรียนและผู้ปกครองที่ติดต่อสาเหตุการขาดเรียน
อันเนื่องมาจากสภาพส่วนตัว (ขอ ๕ - ๒๐)

แหล่งของ ความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง ของความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (SS)	ชั้นแห่งความ เป็นอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของ ผลบวกกำลังสอง (MS)	เอฟเรโซ (F-ratio)
ระหว่างกลุ่ม	๕๕๕๕.๕๕๑๘	๒	๒๗๗๗.๒๗๖๙	๘๕.๐๘๓**
ภายในกลุ่ม	๘๒๓๘.๓๐๘๘	๑๘	๔๕๖.๕๖๐๔	
รวม	๑๓๗๙๓.๘๖๐๖	๒๐		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางที่ ๕ ก. แสดงว่า ความถี่เห็นระหว่างครูประจำชั้น นักเรียนที่
ขาดเรียน และผู้ปกครองที่ติดต่อสาเหตุการขาดเรียนอันเนื่องมาจากสภาพส่วนตัว ผลของ
การเปรียบเทียบปรากฏความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่จึงทดสอบความแตกต่างโดยใช้วิธีการของ
SCHEFFE ซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ ๕ ข.

ตารางที่ ๕ ข. ผลการเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครูประจำชั้น นักเรียน
ที่ขาดเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียนอันเนื่องมา
จากสภาพส่วนตัว (ข้อ ๕ - ๒๐) โดยใช้วิธีการของ SCHEFFE
ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง	ผู้ปกครอง		นักเรียนขาดเรียน		ครูประจำชั้น	
	\bar{X}	๑๓.๕๖๖๓	๑๕.๑๐๐๐	๓๐.๕๑๖๘		
ผู้ปกครองนักเรียน	๑๓.๕๖๖๓	-	๑.๖๓๓๓	๑๓.๐๕๐๑	**	
นักเรียนขาดเรียน	๑๕.๑๐๐๐	-	-	๑๕.๕๑๖๘	**	
ครูประจำชั้น	๓๐.๕๑๖๘	-	-	-		
		$r (.๐๑)$	๕.๓๖	๕.๓๖		
		$๕.๓๑๑๖ \cdot r \cdot \sqrt{(๑/N (I) + ๑/N (J))}$	๑๓.๕๐๑๕	๑๓.๕๐๑๕		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางที่ ๕ ข. แสดงว่า ความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่มีต่อสาเหตุการ
ขาดเรียน อันเนื่องมาจากสภาพส่วนตัวแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ขาดเรียน
และผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และเมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยแล้ว
พบว่า ความคิดเห็นของครูประจำชั้นมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ขาดเรียนและผู้ปกครอง
ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนที่ขาดเรียนกับผู้ปกครอง ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ ๑๐ ผลการเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครูประจำชั้น
นักเรียนที่ขาดเรียนและครูปกครองที่มคอสาเหตุการณ์ที่ขาดเรียน
อันเนื่องมาจากสภาพทางโรงเรียน (ขอ ๒๑ - ๒๔)

แหล่งของ ความแปรปรวน	ผลบวกกำลังของ ของความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (SS)	ชั้นแห่งความ เป็นอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของ ผลต่างกำลังสอง (MS)	เอฟเรโซ (F-ratio)
ระหว่างกลุ่ม	๑๘๓.๖๔๓๓	๒	๙๑.๘๒๑๖	๒.๑๓๕
ภายในกลุ่ม	๒๓๐๘.๐๓๘๑	๑๖	๑๔๔.๘๖๗๕	
รวม	๒๔๙๑.๖๘๑๔	๑๘		

จากตารางที่ ๑๐ แสดงว่า ความคิดเห็นของครูประจำชั้น นักเรียนที่ขาดเรียน
และครูปกครองที่มคอสาเหตุการณ์ที่ขาดเรียนอันเนื่องมาจากสภาพทางโรงเรียน ผลของการ
เปรียบเทียบปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ ๑๑ ก. ผลของการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำชั้น นักเรียน
ที่ขาดเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียนอันเนื่อง
มาจากสภาพครอบครัว สภาพส่วนตัวและสภาพทางโรงเรียน
รวมกัน (ข้อ ๑ - ๒๔)

แหล่งของ ความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง ของความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (SS)	ชั้นแห่งความ เป็นอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของ ผลบวกกำลังสอง (MS)	เอฟเรโซ (F-ratio)
ระหว่างกลุ่ม	๓๕๕๑๓.๖๐๕	๒	๑๗๕๕๖.๘๐๓	๑๐๓.๓๕๕**
ภายในกลุ่ม	๒๔๑๓๓.๕๔๘	๑๕๖	๑๖๓.๒๘๖๖	
รวม	๖๐๓๔๖.๑๕๓	๑๕๘		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางที่ ๑๑ ก. แสดงว่า ความคิดเห็นระหว่างครูประจำชั้น นักเรียนที่
ขาดเรียน และผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียนอันเนื่องมาจากสภาพครอบครัว สภาพส่วนตัว
และสภาพทางโรงเรียนรวมกันทั้งหมด ผลการเปรียบเทียบปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายตัวจึงทดสอบความแตกต่างโดยใช้วิธีการของ
SCHEFFTE ซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ ๑๑ ข.

ตารางที่ ๑๑ ข. ผลการเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครูประจำชั้น
 นักเรียนที่ขาดเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียน
 อันเนื่องมาจากสภาพทุกด้านรวมกัน (ข้อ ๑ - ๒๔) โดยใช้
 วิธีการของ SCHEFFE ทดสอบความแตกต่างรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง		ผู้ปกครอง	นักเรียนขาดเรียน	ครูประจำชั้น
	\bar{X}	๒๗๑.๑๐๐๐	๓๐๘.๘๐๐๐	๒๐๘.๕๐๖๘
ผู้ปกครอง	๒๗๑.๐๐๐๐	-	๓๐๗.๐๐๐๐	๓๓๘.๕๐๖๘ **
นักเรียนขาดเรียน	๓๐๘.๕๐๐๐	-	-	๒๕๘.๗๑๘๖ **
ครูประจำชั้น	๒๐๘.๕๐๖๘	-	-	-
		$r (.๐๑)$	๕.๓๖	๕.๓๖
	$๕.๕๕๖ \cdot r \cdot \sqrt{(๑/N(I) + ๑/N(J))}$		๒๓๘.๒๕๓๐	๒๓๘.๒๕๓๐

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางที่ ๑๑ ข. แสดงว่า ความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่มีต่อสาเหตุการ
 ขาดเรียน แตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ขาดเรียนและผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และเมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยแล้วพบว่า ความคิดเห็นของ
 ครูประจำชั้นมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ขาดเรียนและผู้ปกครอง ส่วนความคิดเห็นของ
 นักเรียนที่ขาดเรียนกับผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการขาดเรียนไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ ๑๒ ก. ผลการเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครูประจำชั้น
นักเรียนที่ออกกลางคันและผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการออกกลางคัน
อันเนื่องมาจากสภาพครอบครัว (ข้อ ๑ - ๘)

แหล่งของ ความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง ของความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (SS)	ชั้นแห่งความ เป็นอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของ ผลบวกกำลังสอง (MS)	เอฟเรโซ (F-ratio)
ระหว่างกลุ่ม	๖๖๘๐.๓๑๕๖	๒	๓๓๔๐.๑๕๗๗	๑๐๖.๕๕๓ **
ภายในกลุ่ม	๕๕๖๐.๐๐๕๐	๑๕๖	๓๕.๖๓๗๘	
รวม	๑๑๒๔๐.๓๒๐๖	๑๕๘		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางที่ ๑๒ ก. แสดงว่า ความคิดเห็นระหว่างครูประจำชั้น นักเรียนที่
ออกกลางคัน และผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการออกกลางคันอันเนื่องมาจากสภาพครอบครัวมี
ความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่จึงทดสอบความแตกต่างโดยใช้วิธีการของ
SCHEFFE ซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ ๑๒ ข.

ตารางที่ ๑๒ ข. ผลการเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครูประจำชั้น
 นักเรียนที่ออกกลางคืนและผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการออก
 กลางคืนอันเนื่องมาจากสภาพครอบครัว (ข้อ ๑ - ๘) โดย
 ใช้วิธีการของ SCHEFFE ทดสอบความแตกต่างเป็น
 รายคู่

กลุ่มตัวอย่าง	ผู้ปกครอง	นักเรียนออกกลางคืน	ครูประจำชั้น	
	\bar{X}	๓๑.๓๓๓๓	๑๑.๑๓๓๓	๒๒.๖๖๖๖
ผู้ปกครอง	๓๑.๓๓๓	-	๓.๘๐๐๐	๑๕.๓๖๖๖**
นักเรียนออก กลางคืน	๑๑.๑๓๓๓	-	-	๑๑.๕๖๖๖**
ครูประจำชั้น	๒๒.๖๖๖๖	-	-	-
		r (.๐๑)	๘.๓๖	๘.๓๖
		$๓.๕๕๘๘ \cdot r \sqrt{(๑/N(I) + ๑/N(J))}$	๑๐.๐๕๕๐	๑๐.๐๕๕๐

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางที่ ๑๒ ข. แสดงว่า ความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่มีต่อสาเหตุการ
 ออกกลางคืนอันเนื่องมาจากสภาพครอบครัวแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ออก
 กลางคืน และผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และเมื่อพิจารณาจากค่าของ
 คะแนนเฉลี่ยแล้วพบว่า ความคิดเห็นของครูประจำชั้นมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่
 ออกกลางคืนและผู้ปกครอง ส่วนผลการเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของนักเรียนที่ออก
 กลางคืนกับผู้ปกครอง ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ ๑๓ ก. ผลการเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครูประจำชั้น นักเรียนที่ออกกลางคันและผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการออกกลางคันอันเนื่องมาจากสภาพส่วนตัว (ขอ ๕ - ๒๐)

แหล่งของ ความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง ของความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (SS)	ชั้นแห่งความ เป็นอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของ ผลบวกกำลังสอง (MS)	เอฟเรโซ (F-ratio)
ระหว่างกลุ่ม	๘๒๐๓.๕๒๕๓	๒	๔๑๐๑.๗๖๒๗	๒๔.๓๐๒ **
ภายในกลุ่ม	๕๒๕๕.๖๘๘๒	๑๔๖	๓๖.๐๐๕๑	
รวม	๑๓๔๕๙.๒๑๓๕	๑๔๘		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางที่ ๑๓ ก. แสดงว่า ความคิดเห็นระหว่างครูประจำชั้น นักเรียนที่ออกกลางคัน และผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการออกกลางคันอันเนื่องมาจากสภาพส่วนตัว ผลของการเปรียบเทียบปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่จึงทดสอบความแตกต่างโดยใช้วิธีการของ SCHEFFE ซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ ๑๓ ข.

ตารางที่ ๑๓ ข. ผลการเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครูประจำชั้น
 นักเรียนที่ออกกลางคันและผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการออก
 กลางคันอันเนื่องมาจากสภาพส่วนตัว (ข้อ ๕ - ๒๐) โดยใช้
 วิธีการของ SCHEFFÉ ทดสอบความแตกต่าง
 เป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง	นักเรียนออกกลางคัน ผู้ปกครอง ครูประจำชั้น			
	\bar{X}	๑๕.๓๖๖๗	๑๕.๕๖๖๗	๓๐.๕๕๕๕
นักเรียนออกกลางคัน	๑๕.๓๖๖๗	-	๐.๒๐๐	๑๕.๒๖๖๘**
ผู้ปกครอง	๑๕.๕๖๖๗	-	-	๑๕.๐๖๖๘**
ครูประจำชั้น	๓๐.๕๕๕๕	-	-	-
		r (.๐๑)	๕.๓๖	๕.๓๖
	$๕.๖๓๐๑ \cdot r \cdot \sqrt{.๑ / N (I) + .๑ / N (J)}$		๑๕.๓๑๑๐	๑๕.๓๑๑๐

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางที่ ๑๓ ข. แสดงว่า ครูประจำชั้นมีความคิดเห็นต่อสาเหตุการออก
 กลางคัน อันเนื่องมาจากสภาพส่วนตัวแตกต่างจากนักเรียนที่ออกกลางคันและผู้ปกครอง
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และเมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยแล้วพบว่า ความคิด
 เห็นของครูประจำชั้นมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ออกกลางคันและผู้ปกครอง ส่วนผล
 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่ออกกลางคันกับผู้ปกครองปรากฏว่าไม่มีความ
 ต่างกัน

ตารางที่ ๑๘ ผลการเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครูประจำชั้น นักเรียนที่ออกกลางคันและผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการออกกลางคันอันเนื่องมาจากสภาพทางโรงเรียน (ขอ ๒๑ - ๒๔)

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสองของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (SS)	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสอง (MS)	เอฟเรโซ (F-ratio)
ระหว่างกลุ่ม	๓๑.๖๓๓๑	๒	๑๕.๘๑๖๖	๑.๐๓๓๐
ภายในกลุ่ม	๒๒๘๕.๖๕๐๐	๑๕๖	๑๕.๓๔๑๑	
รวม	๒๓๑๗.๒๘๓๑	๑๕๘		

จากตารางที่ ๑๘ แสดงว่า ความคิดเห็นระหว่างครูประจำชั้น นักเรียนที่ออกกลางคันและผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการออกกลางคันอันเนื่องมาจากสภาพทางโรงเรียน ผลของการเปรียบเทียบปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ ๑๕ ก. ผลการเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครูประจำชั้น
นักเรียนที่ออกกลางคันและผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการออกกลางคัน
อันเนื่องมาจากสภาพครอบครัว สภาพส่วนตัวและสภาพทาง
โรงเรียนรวมกัน (ข้อ ๑ - ๒๔)

แหล่งของ ความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง ของความแตกต่าง ระหว่างเฉลี่ย (SS)	ชั้นแห่งความ เป็นอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของ ผลต่างกำลังสอง (MS)	เอฟเรโซ (F-ratio)
ระหว่างกลุ่ม	๓๑๒๘๕.๐๓๘๘	๒	๑๕๖๔๒.๕๑๙๒	๕๓.๕๖๔**
ภายในกลุ่ม	๒๔๔๑๒.๒๕๓๖	๑๕๖	๑๖๓.๒๘๓๖	
รวม	๕๕๖๙๗.๒๙๒๔	๑๕๘		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางที่ ๑๕ ก. แสดงว่า ความคิดเห็นระหว่างครูประจำชั้น นักเรียนที่
ออกกลางคัน และผู้ปกครองที่มีต่อสาเหตุการออกกลางคันอันเนื่องมาจากสภาพครอบครัว
สภาพส่วนตัว และสภาพทางโรงเรียนรวมกันทั้งหมด ผลของการเปรียบเทียบปรากฏว่า
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่จึงทดสอบความแตกต่างโดยใช้วิธีการของ
SCHEFFE ซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ ๑๕ ข.

ตารางที่ ๑๕ ข. ผลการเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครูประจำชั้น
นักเรียนที่ออกกลางคืนและผู้ปกครองที่มีต่อการออก
กลางคืนอันเนื่องมาจากสภาพทุกด้านรวมกัน (ข้อ ๑ - ๒๔)
โดยใช้วิธีการของ SCHEFFE ทดสอบความแตกต่าง
เป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	ผู้ปกครอง	นักเรียนออกกลางคืน	ครูประจำชั้น
		๒๕.๑๖๖๗	๓๓.๓๓๓๓	๖๐.๖๗๔๑
ผู้ปกครอง	๒๕.๑๖๖๗	-	๔.๑๖๖๖	๓๑.๕๐๗๔**
นักเรียนออก กลางคืน	๓๓.๓๓๓๓	-	-	๒๗.๓๔๐๘**
ครูประจำชั้น	๖๐.๖๗๔๑	-	-	-
		r (.๐๑)	๔.๓๖	๔.๓๖
		$๔.๑๘๓๕ \cdot r \cdot \sqrt{(๑/N(I) + ๑/N(J))}$	๒๓.๒๔๑	๒๓.๒๔๑

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางที่ ๑๕ ข. แสดงว่า ความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่มีต่อการออกกลางคืนแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ออกกลางคืนและผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และเมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยแล้วพบว่า ความคิดเห็นของครูประจำชั้นมีค่าสูงกว่านักเรียนที่ออกกลางคืนและผู้ปกครอง ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนที่ออกกลางคืนกับผู้ปกครอง ไม่มีความแตกต่างกัน

ตอนที่ ๕ ปัญหาและความคิดเห็นที่ได้จากคำตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิด และจากการ
บันทึกเพิ่มเติมที่ได้มาจากการสัมภาษณ์

๑. จากครูประจำชั้นที่ตอบแบบสอบถามและครูที่ให้สัมภาษณ์

ลักษณะของปัญหาและข้อคิดเห็นที่ได้จากครูประจำชั้น สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้
สิ่งที่เป็นปัญหาสำคัญที่ครูประจำชั้นเห็นว่า ทำให้นักเรียนขาดเรียนและออก

จากโรงเรียนกลางคืน คือ

๑.๑ ปัญหาจากการขาดความเอาใจใส่ของผู้ปกครองนักเรียน ซึ่งแยก
ประเด็นของปัญหาได้ดังนี้

- ๑.๑.๑ เนื่องจากมีค่านารคาหรือผู้ปกครองยากจน ต้องยุ่งอยู่กับ
เรื่องประกอบอาชีพ ไม่มีเวลาที่จะมาสนใจการเรียนของเด็ก
- ๑.๑.๒ มีค่านารคาหรือผู้ปกครองไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา ไม่
สนับสนุนให้ลูกเรียน
- ๑.๑.๓ เด็กในแหล่งเสื่อมโทรมจำนวนมากที่อาศัยอยู่กับคนอื่นที่ไม่ใช่
บิดามารดาหรืออาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา เพียงฝ่ายเดียว
โดยมีสาเหตุมาจากการหย่าร้าง หรือการแตกแยกของ
ครอบครัว บางครอบครัวเด็กต้องอาศัยอยู่กับคนอื่น เพราะ
บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องไปประกอบอาชีพในท้องที่ซึ่ง
อยู่ห่างไกลจากบ้าน การอาศัยอยู่กับคนอื่น เป็นสาเหตุ
อย่างหนึ่งที่ทำให้เด็กขาดการเอาใจใส่ที่ควร
- ๑.๑.๔ ครูไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง ครูหลายคนมีความ
เชื่อว่า ผู้ปกครองรู้เห็นเป็นใจ หรือยินยอมให้นักเรียน
ขาดเรียนหรือออกกลางคืน
- ๑.๑.๕ บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องออกไปทำงานแต่เช้า และ
กลับค่ำ ไม่มีเวลาให้กับลูก

๑.๒ ปัญหาเนื่องจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องการใช้แรงงานจากเด็ก
ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ให้ขายของ หรือช่วยขายของ รับจ้าง ช่วยทำงานโดยตรง ช่วยเลี้ยง
น้อง หรือเลี้ยงหลาน เก็บของจากสถานที่ต่าง ๆ ไปขาย

๑.๓ ปัญหาเนื่องจากการโยกย้ายตามครอบครัว เช่น ติดตามบิดามารดา
ไปทำงานในที่ต่าง ๆ ย้ายที่อยู่ใหม่

๑.๔ ปัญหาเนื่องจากความขาดแคลน เช่น ผู้ปกครองตกงานไม่มีเงินค่ารถ
หรือค่าอาหารให้มาโรงเรียน นักเรียนบางคนไม่มีเงินซื้ออุปกรณ์การศึกษาบางวิชา เช่น
หัตถศึกษา

๑.๕ ปัญหาเนื่องจากสภาพแวดล้อม เช่น

๑.๕.๑ บางคนหนีเรียน โดยไปมีธุระอยู่กับเพื่อน ๆ ที่ไม่ได้เรียน
โดยผู้ปกครองไม่ทราบ

๑.๕.๒ ที่อยู่นักเรียนไม่แน่นอน บางครอบครัวโยกย้ายบ่อย
การติดตามทำได้ยาก เพราะบ้านที่ตั้งอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม
ยากต่อการค้นหา

๑.๖ ปัญหาจากทางโรงเรียนและการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ประถมศึกษา

๑.๖.๑ ครูประจำชั้นขาดการติดตาม ทั้งนี้ เพราะติดตามยาก และ
ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง

๑.๖.๒ โรงเรียนไม่มีมาตรการที่จะทำให้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง
เกรงกลัว การขาดเรียนมาก ๆ หรือการออกจากโรงเรียน
กลางคันโดยที่อายุยังไม่ครบ ๑๔ ปีบริบูรณ์ หรือยังไม่จบ
ประโยคประถมศึกษา เด็กจะออกจากโรงเรียนไม่ได้ แต่
ในแหล่งเสื่อมโทรม ปรากฏว่า ในแต่ละปีมีเด็กจำนวนมาก
ที่ห้าฝึค พ.ร.บ. ประถมศึกษา และไม่เคยได้รับโทษแต่
อย่างใด

๑.๖.๓ นักเรียนเกรงกลัวการถูกลงโทษจากครูในกรณีต่าง ๆ เช่น
มาโรงเรียนสาย การเรียนในบางวิชา

๑.๗ ปัญหาอื่น ๆ

๑.๗.๑ นักเรียนบางคนขาดเรียนมาก เนื่องจากมีนิสัยเป็นเด็ก
เกียจคร้าน นอนตื่นสาย มาโรงเรียนไม่ทัน และทำให้
ขาดเรียน

๑.๗.๒ ถูกรังแกในระหว่างทางที่มาโรงเรียน

๑.๗.๓ เด็กย้ายโรงเรียนบ่อย ทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน และเด็กเกิด
การเบียดเบียน

๑.๗.๔ เด็กไม่ได้รับประทานอาหารเช้ามาโรงเรียน เพราะผู้ปกครอง
หุงให้ไม่ทัน

๑.๗.๕ เด็กสติปัญญาไม่ดี อายุมากแล้ว แต่ยังเรียนไม่รู้เรื่องสอบตก
ซ้ำชั้นบ่อย

๒. จากการให้สัมภาษณ์ของนักเรียนที่ขาดเรียน

๒.๑ ความประพฤติส่วนตัวของนักเรียนเอง เช่น มีกาวหนึ่เรียน คมเพื่อน
เกเร

๒.๒ ความจำเป็นที่จะต้องช่วยครอบครัว

๒.๓ สาเหตุที่เรียนไม่ทันเพื่อน

๒.๔ การขาดแคลนคารถ ค่าอาหารในบางครั้ง

๒.๕ การลงโทษของครู และจากระเบียบต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น
การทำโทษนักเรียนที่มาสาย

๓. จากการให้สัมภาษณ์ของนักเรียนที่ออกกลางคัน

นักเรียนเหล่านี้ไม่อยากออกจากโรงเรียน แต่เนื่องจากมีความจำเป็น
บางประการ เช่น

- ๓.๑ ต้องช่วยเหลือครอบครัวทำงาน เช่น ทำงานนอกบ้าน หรือทำงาน
ที่บ้าน
- ๓.๒ เมื่อหน้ายกการเรียน เนื่องจากเรียนไม่ทันเพื่อน หรือเรียนไม่รู้เรื่อง
เพราะขาดเรียนบ่อย
- ๓.๓ โรงเรียนขาดการศึกษา และไม่มีการลงโทษผู้ฝ่าฝืน พ.ร.บ.
ประถมศึกษา

๔. จากการให้สัมภาษณ์ของผู้ปกครองนักเรียน ที่ขาดเรียนและออกกลางคัน

- ๔.๑ ความยากจนของครอบครัวเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้ไม่สามารถจะ
เอาใจใส่ได้เต็มที่
- ๔.๒ บิดามารดาหรือผู้ปกครองเข้าใจความสำคัญของการศึกษา และทราบ
ดีว่า การสมัครเข้าทำงานในหน่วยงานต่าง ๆ นั้น มักจะกำหนด
คุณสมบัติว่าต้องจบประถมศึกษา เป็นอย่างน้อย ต้องการสนับสนุน
ให้เรียน และให้ความสนใจ แต่เนื่องจากมีการกิจการปกครอง
อาชญากรรม จึงทำไม่ได้
- ๔.๓ ต้องการให้โรงเรียนคอยดูแลแทน และควบคุมความประพฤติของเด็ก
- ๔.๔ ผู้ปกครองของนักเรียนที่ออกกลางคัน อยากให้เด็กกลับเข้าไปเรียน
อีก ถ้าเด็กต้องการ และเด็กที่ออกกลางคันส่วนมากก็ยังไม่ได้ช่วย
ครอบครัวแต่อย่างใด
- ๔.๕ ผู้ปกครองไม่ทราบว่า การที่นักเรียนออกจากโรงเรียนกลางคัน
เป็นการผิดกฎหมาย เพราะไม่เคยเห็นใครได้รับโทษเพราะเรื่องนี้